

# Allah'tan razı olmak

**Karabük'ten Recep Günay: "Hz. Ebu Bekir ile ilgili bir rivayet var. Allah soruyor 'Ebu Bekir benden razı mı?' diye... Bu sahîh midir? Allah'tan razı olmak ne demektir? Kul Allah'tan neden razı olmasın ki? Haddine mi düşmüş? Önemli olan, Allah'ın bizden razı olması değil mi? Risalelerde bu nasıl geçiyor?"**

Allah'tan razı olmamak ne haddimize!

Evet; esas olan, Allah'ın bizden razı olmasıdır. Çünkü üzerimizde Allah'ın sınırsız hakkı ve hukuku vardır.

Bize gelince... Bizim kul olarak Allah'tan razı olmamak gibi bir seçeneğimiz olabilir mi? Allah'ın sayısız nimetlerinde yüzerken... Zimmetimizde sınırsız şükür borcu varken... Sınırsız nimetler için teşekkür etmeye, sınırlı dilimiz ve ömrümüz yetmezken... Günahımıza ve isyanımıza bakmadan Allah sınırsız biçimde vermeye devam ederken...

Allah'tan razı olmayı veya olmamayı tartışmak mı? Estağfirullah! Ne haddimize?

Böyle düşünebiliriz. Eyvallah!

Ama unutmayalım: Böyle düşünen bizim kalbimizdir, vicdanımızdır.

Sıkıntı nefsimizdedir!

Ya o içimizdeki vahşi canavarımız nefsimizle de bu meselede hemfikir miyiz?

O yola gelmezimiz, o ıslah olmazımız kısmetine razı mıdır? İmtihanına razı mıdır? Mukadderatın kendisine biçtiği zorluklara ve musîbetlere razı mıdır? Allah'ın rabliğine, dinine, kitabına, peygamberine razı mıdır?

Şükredici midir, isyan edici midir? İtaat edici midir, günaha dalıcı mıdır?

Sıkıntı burada!

Nefisten haddi aşan isyanlar, ölçüsüz itirazlar, cerbezeci sualler yükseliyor mu, yükselmiyor mu?

Maalesef nefsimiz Allah'a kulluktan kaçıyor. Üstelik bazen bir yargıç, bazen bir avukat kesiliyor.

Herkesi yargıladığı gibi, maazallah, Allah'ı da yargılıyor. Hakkına rıza göstermiyor. Kısmetine memnun olmuyor. Rahmeti ittiham ediyor, rububiyeti incitiyor!

Bu bir kulluk ölçüsüdür

“Allah'tan razı olmak” fiili, bir kulluk ölçüsüdür. Bakalım kulluğunun derecesi nedir?

Eğer hoşlanmayacağı her türlü tecelliye rağmen, Allah'a teslimiyetini bozmuyor, Allah'tan ümidini kesmiyor, Allah'tan hayır umuyor, sabrını eksik tutmuyor, şükrünü unutmuyor, Allah'a isyan etmiyorsa, bu kul Allah'tan razı demektir!

Nitekim Kur'ân demiyor mu: “Umulur ki hoşlanmadığınız bir şeyde sizin için hayır vardır.”

İşte Allah'tan razı olan, hoşlanmadığı bir tecelliden hayır umar, Allah'a küsmez.

Allah'tan razı olmayan bir kul ise, hoşlanmadığı bir tecelli karşısında, derhal Allah ile hesaplaşma noktasına geliverir.

“Neden ben?” “Ne günahım vardı?” “Bu bana reva mıdır? “Düştüğüm şu hale bakın!” “Ben düşecek adam mıyım?” “Olmaz böyle bir şey!” “Rahmet bunun neresinde?” “Allah kulunu sevmiyor mu?” “Benden daha çok hak eden nice insan var!”

Bu ve buna benzer sitayişler, isyan ifadeleridir, itaatsizlik göstergesidir, kadere kırgınlık sözleridir, Allah'ın takdirinden, tecellisinden ve rububiyetinden razı olmama söylemleridir.

Kadere rıza konusunda Bediüzzaman'da elbette çok örnekler mevcuttur.

### **İşte sadece bir kaçı:**

“Nefis daima ıztıraplar, kalaklar içinde evhamdan kurtulup tevekküle yanaşmıyor. hükmü kadere razı olmuyor.”

“Her şey kaderle takdir edilmiştir, kısmetine razı ol ki, rahat edesin.”

“Kısmetinize razı olunuz ve kanaat ediniz.”

“Senin lâtifelerin içinde öyle bir lâtife var ki, ebedden ve Ebedî Zattan başkasına razı olamaz. Ondan başkasına teveccüh edemiyor.”

“Madem O'nun rububiyetine razıyız; o rububiyeti noktasında verdiği şeye rıza lâzım. Kaza ve kaderine itirazı işmam eder bir tarzda ah, of edip şekva etmek, bir nevi

kaderi tenkittir, rahîmiyetini ithamdır. Kaderi tenkit eden, başını örse vurur, kırar. Rahmeti itham eden, rahmetten mahrum kalır.”

“Eğer aklın varsa kanaate alış ve rızaya çalış. Tahammül etmezsen, “Ya Sabur” de, ve sabır iste, hakkına razı ol, teşekkî etme. Kimden kime şekvâ ettiğini bil, sus. Her halde şekva etmek istersen, nefsini Cenâbı Hakka şekva et; çünkü kusur ondadır.”

### **SİDDİK-I EKBERİN (RA) RIZASI**

Peygamber Efendimiz (asm) Mekke'nin fethine hazırlanıyordu. Herkes fedakârca katılımda bulundu. Fakat Hazret-i Ebu Bekir (ra) gibisi yoktu. Hazret-i Ebu Bekir (ra) ne evinde, ne üstünde başında hiçbir şey bırakmamıştı. Tek bir abası kalmıştı ve abasını üstüne atmış, abasının uçlarını göğsünde dikenle iliklemişti.

O sırada Hazret-i Cebrail (as) geliverdi. Peygamber Efendimiz'e (asm) selâm verdi ve dedi ki:

“Ne oluyor Ya Resulallah! Ebu Bekir'i abasını dikenle iliklemiş görüyorum.”

Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki:

“Ya Cebrail! Bütün malını cihad için harcadı.”

Cebrail (as):

“Allah ona selâm ediyor ve soruyor ki, ‘Bu yoksullukta benden razı mıdır?’

Sevgili Peygamberimiz (asm) Sıddık-i Ekber'e (ra) dönüyor:

“Ya Eba Bekir! Cebrail, Allah'tan sana selâm getirdi. Rabbin senden: ‘Ebu Bekir benden razı mı, değil mi?’ diye soruyor.

Bunun üzerine Sıddık-i Ekber (ra) ağlıyor ve diyor ki:

“Ben Rabbime nasıl darılırım? Ben Rabb'imden razıyım, ben Rabbimden razıyım!”<sup>1</sup>

Bu rivayetin sıhhatli kaynakları mevcuttur.

Burada Allah soruyor ki, bu fedakârlık, cefakârlık, vefakârlık, sadakat, cömertlik ve İslâm'ın selâmeti için böylesine yoksulluğa katlanış gerçekten Allah için midir, değil midir?

Allah'ın bunu bildiği hâlde sormasının hikmeti, bu rıza ânının ve Allah'ın bu rızadan hoşnutluğunun kayıtlara geçmesi ve ümmete ve insanlığa numune-i imtisâl

olmasıdır.

## **ALLAH'TAN RAZI OLMAK BİR İSLÂM AHLÂKIDIR**

Ümmetin Allah'tan razı olması önemli bir ahlâktır.

Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki: "Üç söz vardır ki, insan onları ihlâsla söylerse Cennete girer: 1-Rabbimin Allah oluşuna razıyım. 2-Dinimin İslâm oluşuna razıyım. 3-Hz. Muhammed'in (asm) Peygamberim oluşuna razıyım. Dördüncü bir hususta, arz ve gök arasındakiler kadar fazilet vardır ki, o da Allah yolunda cihaddır."2

Keza Peygamber Efendimiz (asm) bu rıza meselesinin kişinin günahlarının bağışlanmasına vesile olduğunu da müjdelemiş bulunuyor. Buyuruyor ki:

"Her kim müezzinin ezan okurken 'Eşhedü en lâ ilâhe illallah' dediğini işitince 'Ve ene eşhedu en lâ ilahe illallahu vahdehu lâ şerîkeleh ve enne Muhammeden abduhu ve rasuluhu razıytü billahi Rabben ve bi Muhammedin rasûlen ve bil İslâmı dinen' derse günahları bağışlanır."3

Mânâsı: "Ben Allah'tan başka ilah olmadığına, sadece tek olan Allah'ın var olduğuna ve Onun da ortağı olmadığına şahitlik ederim ve yine şahitlik ederim ki Muhammed Allah'ın kulu ve Rasûlüdür. Rab olarak Allah'tan razıyım. Peygamber olarak Hz Muhammed'den (asm) razıyım. Din olarak İslâm'dan razıyım" diyenin günahları bağışlanır.

Keza bir başka müjde de şöyledir: "Her kim sabaha ve akşam vaktine eriştiği zaman: Rabb olarak Allah'tan, din olarak İslâm'dan ve peygamber olarak da Hz. Muhammed'den razıyım derse onu razı etmek Allah üzerine bir hak olur."4

## **BEDİÜZZAMAN DİN İÇİN ÂHİRET CEFASINA DA RAZIDIR**

Bediüzzaman Hazretleri dinin ve imanın selâmeti için sadece dünya cefasına değil; ahiretin cefasına da razıdır. Der ki:

"Ben, cemiyetin iman selâmeti yolunda âhiretimi de fedâ ettim. Gözümde ne Cennet sevdası var, ne Cehennem korkusu. Cemiyetin, yirmi beş milyon Türk cemiyetinin imanı namına bir Said değil, bin Said feda olsun. Kur'ân'ımız yeryüzünde cemaatsiz kalırsa, Cenneti de istemem; orası da bana zindan olur. Milletimizin imanını selâmette görürsem, Cehennem alevleri içinde yanmaya razıyım. Çünkü vücudum yanarken, gönlüm gül gülistan olur."5

**Dipnotlar:**

- 1- Hilye, VII/105; Kenzü'l-Ummal, IV/353, Muhammed Yusuf Kandehevi, Hayatu's-Sahabe, Akçağ Yayınları: 1/315-316
- 2- Ramuzul-Ehadis, s. 266
- 3- Müslim, Salat: 7, 13; İbn Mâce, Ezan: 4; Ebû Dâvud, Salât: 36, (525); Tirmizî, Salât: 156, (210); Nesâî, Ezân: 38, (2, 26); İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 8/329.
- 4- Tirmizî, Daavât 13; Sünen-i Ebu Davud Terceme ve Şerhi, Şamil Yayınevi: 16/337-338.
- 5- Tarihçe-i Hayat, s. 544